

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/136/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313225245
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:1313225245.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkyň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom A. I. XXX, o zaplatenie 841,18 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn.5C/259/2014-223 zo dňa 22.mája 2017 v časti zamietnutia žaloby (výrok I.) takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku I. o zaplatenie 781,18 Eur s príslušenstvom a v závislom výroku III. o náhrade trov konania r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne: I. Súd žalobu o zaplatenie 781,18 Eur, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 851,18 Eur od 25.2.2011 do 13.10.2014, 9 % ročne zo sumy 841,18 Eur od 14.10.2014 do 15.1.2015, 9 % ročne zo sumy 831,18 Eur od 16.1.2015 do 16.3.2015, 9 % ročne zo sumy 821,18 Eur od 17.3.2015 do 13.4.2015, 9 % ročne zo sumy 811,18 Eur od 14.4.2015 do 13.5.2015, 9 % ročne zo sumy 801,18 Eur od 14.5.2015 do 24.7.2015, 9 % ročne zo sumy 791,18 Eur od 25.7.2015 do 18.9.2015, 9 % ročne zo sumy 781,18 Eur od 19.9.2015 do zaplatenia zamietla. II. Súd konanie v časti istiny 60 Eur zastavuje. III. Súd žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa a pred odvolacím súdom nepriznáva.

2. Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. §§ 40 ods.1, ods. 3 a ods.4, § 20, § 451 ods.1 a 2, § 457, § 107, § 524 ods.1 a 2, § 526 ods.1 a 2, § 526 ods.1a 2, § 517 ods.1 a pods.2, § 563, § 101 Občianskeho zákonníka, § 4 ods.1 zák. č. 258/2001, §5b zák. č. 250/2007 Z.z , a vecne tým, že žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa žalobou z 15.11.2013, doručenou Okresnému súdu Bratislava III 19.11.2013 domáhal zaplatenia pohľadávky voči žalovanému vo výške 949,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 25.2.2011 do zaplatenia, trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, a to z titulu zmluvy o pôžičke č. 7053572, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému sumu pôžičky vo výške 1.824 Eur. Podľa uvedenej zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 38 Eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil 722 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca 18.2.2011 listom (predžalobná upomienka) vyzval žalovaného k okamžitej úhrade sumy 1.109,60 Eur, t.j. všetkých splátok jednorazovo. Ku dňu žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil.

3. Podaním z 21.7.2014, ktoré bolo doručené súdu 4.8.2014 súčasný žalobca navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky 10.6.2014 v súlade s ustanovením § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanému na postupníka - spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Uznesením č.k. 5C/259/2014-47 z 14.8.2014 súd vyhovel návrhu na zmenu účastníka konania na strane žalobcu a pripustil, aby vstúpil do konania ako žalobca. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.9.2014.

4. Žalovaný sa vyjadril k žalobe tak, že dlh spláca podľa možnosti, nakoľko z jeho dôchodku už vykonávajú exekučnú zrážku. Podaním z 15.1.2015, doručeným súdu 19.1.2015 žalobca zobrať žalobu späť v časti poplatkov vo výške 98,21 Eur a v sume čiastočnej úhrady žalovaného vo výške 10,-- Eur.

5. Podaním z 14.2.2017, ktoré bolo doručené súdu 16.2.2017, žalobca vzal žalobu z časti späť, a to v časti istiny vo výške 60,-- Eur, pričom navrhol, aby súd vydal rozsudok na zaplatenie sumy 781,18 Eur, spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 851,18 Eur od 25.2.2011 do 13.10.2014, 9 % ročne zo sumy 841,18 Eur od 14.10.2014 do 15.1.2015, 9 % ročne zo sumy 831,18 Eur od 16.1.2015 do 16.3.2015, 9 % ročne zo sumy 821,18 Eur od 17.3.2015 do 13.4.2015, 9 % ročne zo sumy 811,18 Eur od 14.4.2015 do 13.5.2015, 9 % ročne zo sumy 801,18 Eur od 14.5.2015 do 24.7.2015, 9 % ročne zo sumy 791,18 Eur od 25.7.2015 do 18.9.2015, 9 % ročne zo sumy 781,18 Eur od 19.9.2015 do zaplatenia a náhradu súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Čiastočné späťvzatie bolo uskutočnené s ohľadom na čiastočné úhrady zo strany žalovaného, a to dňa 15.1.2015 (10,-- Eur), 13.4.2015 (10,-- Eur), 24.7.2015 (10,-- Eur), 16.3.2015 (10,-- Eur), 13.5.2015 (10,-- Eur), 18.9.2015 (10,-- Eur).

6. V spore nie je sporná aplikácia ZoÚ na predmetný zmluvný vzťah. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že v zmluve o poskytnutí pôžičky je v záhlaví ako spoločnosť poskytujúca pôžičku (veriteľ) označená spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a ako klient (dlžník), žalovaný. Uvedená zmluva je podpísaná zo strany klienta 4.3.2009 a zo strany veriteľa 12.3.2009. V mieste podpisu pre spoločnosť je pečiatka s adresou v Poprade (v ostatnom je nečitateľná). V mieste pre podpis zo strany spoločnosti (veriteľa) je jeden podpis. Podľa výpisu z obchodného registra pôvodného žalobcu, v čase podpisovania zmluvy o pôžičke v mene spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. konali spoločne dvaja členovia predstavenstva. Súd má za to, že zmluva je z dôvodu nedostatku písomnej formy neplatná. V zmysle ustálenej judikatúry (napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/42/2007) možno konštatovať, že ak písomný právny úkon podľa výpisu z obchodného registra vyžaduje podpis dvoch osôb oprávnených konať za spoločnosť, je treba takúto formu prejavu dodržať a v prípade jej nedodržania sa jedná o absolútnu neplatnosť daného právneho úkonu, ktorej sa môže domáhať ktokoľvek, a na ktorú je súd povinný prihliadnuť ex offio. Dôsledky absolútnej neplatnosti právneho úkonu nezávisia od toho, kto neplatnosť zaviniť. Za podpis právnickej osoby možno považovať výlučne podpis, resp. podpisy osôb, ktoré sú oprávnené za právnickú osobu konať. Ak zmluva o pôžičke je preukázateľne podpísaná len jednou nemenovanou osobou, hoci podľa výpisu z obchodného registra bol povinnou náležitosťou úkonu zaväzujúceho spoločnosť tiež podpis druhého člena predstavenstva, nemožno konštatovať, že bola zachovaná písomná forma právneho úkonu. Ak teda nebol dodržaný spôsob, akým majú členovia predstavenstva podľa zápisu v obchodnom registri zaväzovať žalobcu, žalovaný z takéhoto úkonu nie je zaviazaný. Súd sa oboznámil aj s ostatnými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že pôvodný žalobca postupoval pri podpise procesnej plnej moci vystavenej právnomu zástupcovi a pri podpise zmluvy o postúpení pohľadávky spôsobom konania, ktorý je uvedený v obchodnom registri, a teda, že v mene spoločnosti podpisovali dvaja členovia predstavenstva spoločnosti spoločne. Súd má z vykonaného dokazovania za preukázané, že zmluva o pôžičke nebola podpísaná uvedeným spôsobom a je neplatná z nedostatku písomnej formy. Postupník má teda v zmysle zmluvy o postúpení, ktorá podľa súdu spĺňa všetky zákonné náležitosti, iba právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd má za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej istinu vo výške 1.000 Eur, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaný mal uhradiť celkovo sumu 792 Eur (722 Eur ku dňu podania žaloby a 7 splátok po podaní žaloby vo výške 70 Eur). Teda žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 208 Eur. Zákonné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv a súdu ukladá povinnosť ex offio prihliadať na premlčanie aj bez námietky účastníka konania, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté. Keďže ustanovenie upravuje postup súdu, nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy. Predmetným ustanovením § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. bola súdu zakotvená povinnosť v konaniach, v ktorých je uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy voči spotrebiteľovi, prihliadať na premlčanie nároku ex offio - z úradnej povinnosti. Ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta OZ, podľa ktorého na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. V spotrebiteľských veciach aj bez toho, aby sa spotrebiteľ dovolal premlčania voči nemu uplatneného nároku, má súd povinnosť skúmať, či nárok nie je premlčaný a ak dospeje k záveru, že premlčaný je, musí na túto skutočnosť prihliadnuť a žalobcovi nárok nepriznať. Nakoľko právna úprava § 100 ods. 1 druhá veta OZ je vo svojej podstate procesnoprávnou normou (aj keď je uvedená v hmotnoprávnom predpise) a k § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. zákonodarca neprijal žiadne prechodné ustanovenie, je potrebné od 1.5.2014 vo všetkých konaniach týkajúcich sa nárokov voči spotrebiteľom ex offio prihliadať na námietku premlčania. Právo na vydanie plnenia

z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Súd má za to, že pôvodný žalobca sa dozvedel o tom, že zmluva nie je spísaná vo forme v akej požaduje zákon v čase podpisovania, teda 12.3.2009. Od uvedeného dátumu už ku dňu podania žaloby uplynula objektívna premlčacia doba (3 roky od 12.3.2009), a teda súd považuje za nadbytočné sa zaoberať subjektívnou premlčacou dobou. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v časti uplatnenej istiny. Úroky z omeškania sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Žalobca mal právo žiadať vydanie bezdôvodného obohatenia od času podpisu zmluvy o pôžičke. Teda súd aj v tejto časti nárok ako premlčaný nepriznal.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Na základe uvedeného súd v časti späťvzatia nároku s ohľadom na dobrovoľné úhrady zo strany žalovaného zastavil.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého žalovanému ako v plnom rozsahu úspešnej strane sporu vzniklo právo na náhradu trov konania. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Nakoľko však súd nemal za preukázané, že by žalovanému v konaní nejaké trovy vznikli, alebo že by mu nejaké vyplývali zo spisu, prípadne, že by si žalovaný nejaké uplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to v časti o zaplatenie 781,18 Eur s príslušenstvom a to z dôvodu, že zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že podľa výpisu z obchodného registra v čase podpisovania zmluvy o pôžičke konali v mene právneho predchodcu žalobcu dvaja členovia predstavenstva. Na zmluve je však v mieste pre podpis zo strany spoločnosti veriteľa len jeden podpis. Zmluva je preto z dôvodu nedostatku písomnej formy neplatná a následne súd posúdil uplatnený nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý z dôvodu premlčania zamietol. S tvrdením súdu nemožno súhlasiť, pretože pôvodný veriteľ uzatvára nespočetné množstvo obdobných zmlúv, je už len jednoduchým laickým posúdením zrejmé, že nie je možné, aby tieto boli prakticky a ani teoreticky podpisované členmi predstavenstva. Odôvodnenie rozhodnutia súd nemôže považovať za správne, nakoľko v zmysle tohto právneho posúdenia by rovnako napríklad v bankách uzatváranie zmlúv, resp. vykonávanie akýchkoľvek právnych úkonov voči tretím osobám bolo možné len členmi predstavenstva a právny úkon vykonaný na pobočke banky so zamestnancom banky by bol neplatný, čo je nemysliteľné. Práve za účelom obídenia takejto možnosti konali v mene spoločnosti sprostredkovateľa, prípadne obchodní zástupcovia, čo vyplýva z textu zmluvy. V danom prípade ide o čl. 9, kde je uvedené, že zmluva bola uzavretá prostredníctvom sprostredkovateľa M-banka, ktorý bol právnym predchodcom žalobcu splnomocnený na uzatvorenie danej zmluvy. Súd sa s uvedenou skutočnosťou nijakým spôsobom nevysporiadal a v rozsudku ani naň nepoukázal. Sprostredkovateľ bol splnomocnený na uzavretie danej zmluvy, čo by žalobca preukázal v prípade, ak by súd označil danú skutočnosť za spornú. Súd však uvedenú skutočnosť neprezentoval pred stranami ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, ktoré by vyvrátili alebo potvrdili tvrdené skutočnosti. S poukazom na § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba mať za to, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Vzhľadom na uvedené je potrebné tvrdenie žalobcu, ktoré zo strany žalovaného neboli žiadnym spôsobom spochybňované, považovať za nesporné a z predložených dôkazov je zrejmé, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy sprostredkovateľom. Pre úplnosť poukázal na znenie § 33 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka s tým, že ak by sprostredkovateľ konal bez splnomocnenia, úkon je platný, keďže bol schválený právnym predchodcom žalobcu a to poskytnutím pôžičky žalovanému. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalovaná odvolanie nepodala a k doručenému odvolaniu nepodala písomné vyjadrenie.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku),

po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok v napadnutom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a závislého výroku III. zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12. Predmetom konania bol (po čiastočnom zastavení) nárok žalobcu na zaplatenie sumy 851,18 Eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti čiastočného späťvzatia žaloby o 60,-- Eur zastavil, ktorý výrok pre nepodanie odvolania nadobudol právoplatnosť.

13. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že vychádzal zo skutočností, že medzi účastníkmi nevznikol záväzkový vzťah, nakoľko zmluva za veriteľa nebola podpísaná oprávnenými osobami. Z uvedeného vyvodil, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré ex offo posúdil ako premlčané.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 12.03.2009 bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o poskytnutí pôžičky. Táto skutočnosť nebola počas konania medzi stranami sporu (a to ani po zmene účastníka na strane žalobcu) sporná. Znamená to, že obe strany sporu majú za to, že zmluva medzi účastníkmi vznikla a na jej základe tak veriteľ ako i dlžník plnili.

15. Podstata odvolacích argumentov vo vzťahu k zamietajúcemu výroku a rozsudku súdu prvej inštancie bola založená na nesprávne zistenom skutkovom stave, nesprávnom právnom posúdení veci a vyvodení nesprávnych záverov zo zisteného skutkového stavu. Keďže z hľadiska odvolacích argumentov odvolateľa bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci posúdiť či k takejto zmluve došlo a čo je predmetom konania z hľadiska právneho posúdenia odvolací súd sa v prvom rade venoval tejto podstatnej odvolacej námietke.

16. Z obsahu spisu a v ňom založenej zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7053572 zo dňa 12.03.2009 vyplýva, že táto bola podpísaná na oboch stranách jej účastníkov a to dňa 04.03.2009 je podpísaná žalovanou a dňa 12.03.2009 veriteľom - resp. podpisom jednej osoby konajúcej za veriteľa pričom skutočne sa nejedná o podpísanie v súlade so zápisom v obchodnom registri dvoma členmi predstavenstva tejto spoločnosti, ale na zmluve je len jeden podpis.

17. Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa ust. § 40 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, iba že právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

19. Podľa ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavý účastníkov na tej istej listine.

20. Podľa § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou, alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia.

22. V čl. IX zmluvy je obsiahnutý text, v zmysle ktorého sprostredkovateľ vyplní text zmluvy, pokiaľ je zmluva uzatváraná cez obchodného zástupcu a to meno a priezvisko, telefónne číslo, číslo sprostredkovateľa, podpis. Tieto kolónky textu sú vyplnené ručne dopísanými údajmi .

23. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že súd prvej inštancie opomenul sa zaoberať vyššie citovaným článkom zmluvy strán sporu, svoje pochybnosti o podpise zmluve účastníkom nedal v priebehu prejednávania sporu na vedomie a nedal možnosť sa im k tejto skutočnosti vyjadriť, preto odvolanie žalobcu odvolací súd hodnotí ako dôvodné.

24. Činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná, je právnym posúdením veci. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

25. Keďže s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil tým, že neaplikoval na danú vec ustanovenie ustanovenia občianskeho zákonníka týkajúce sa uzavierania zmlúv splnomocnencami, vo veci urobil predčasný záver a na vec bez dostatočného právneho posúdenia rozhodujúcej otázky nesprávne aplikoval ustanovenia uvedené v odôvodnení rozsudku , odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku I. vrátane závislého výroku III. o náhrade trov konania zrušil (§ 389 ods. 1 písm. c) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

26. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu, na ktorého bola postúpená ním uplatnená pohľadávka, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po zohľadnení skutočnosti, že žalovaný vstupoval do tohto záväzkového vzťahu ako spotrebiteľ, t. j. po zohľadnení zákonných kritérií obsiahnutých v príslušných právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa.

27. Je tiež potrebné dôsledne sa oboznámiť so skutkovými tvrdeniami žalobcu ohľadne uplatneného nároku v jeho vyjadreniach, s listinnými dôkazmi, a to najmä so zmluvou poskytnutí pôžičky , so všeobecnými obchodnými podmienkami tvoriacimi súčasť zmluvy ozrejmiť, z čoho žalobcom uplatnený nárok pozostával, vrátane uplatneného príslušenstva pohľadávky. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 Civilného sporového poriadku, a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku odôvodniť.

28. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).